श्वांगिरसश्च देवाः षड्भिश्चेव पंचींवैशैरहोभिरभ्याष्वंचन्नेते-नच तृचेनैतेनच यर्जुंषैताभिश्च व्याहृतिभिः पारमेष्ठगायः माहाराज्यायाधिपत्याय स्वावश्यायातिष्ठायेति. स परमेष्ठी प्राजापत्यो भवत्स एतेन महाभिषेत्रेणाभिषिक्त इंद्रः सर्वा जितीरजयत्सर्वान् लोकानिविद्यसंवषां देवानां श्रेष्ठयमितष्ठां परमतामगच्छत्साम्बाज्यं भीज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं माहाराज्यमाधिपत्यं जित्वासिंग लोके स्वयंभूः स्वराळमृतो उमुष्मिन्त्स्वरंगं लोके सर्वान्कामानाप्त्वा उमृतः समभवत्समभवत् ।। १।। इत्येतरेयब्राह्मणे उष्टमपंचिकायां तृतीयो उध्यायः ।। ३।।

स य इच्छेदेवंविक्तित्रियमयं सर्वा जितीर्जयेतायं सर्वान्लीकान्विदेतायं सर्वेषां राजां श्रेष्ठयमितष्ठां परमता गच्छेत साम्राज्यं
भीज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठयं राज्यं माहाराज्यमाधिपत्यमयं
समंतपर्यायी स्यात्सार्वभीमः सार्वायुष आंतादापरार्धातृथिज्ये
समुद्रपर्यताया एकराळिति तमतेनेद्रण महाभिषेकेण क्षत्रियं
रापियत्वा अभिषिचेद्यांच रात्रीमजायेथा यांच मेतासि तदुभय
मंतरेणेष्टापूर्त्तं ते लोकं सुकृतमायुः मजा वृंजीयं यदि मे दुद्योरिति स
य इच्छेदेवंविक्तित्रयो अहं सर्वा जितीर्जययमहं सर्वान्
लोकान्विदेयमहं सर्वेषां राजां श्रेष्ठयमितष्ठां परमतां गच्छेयं
साम्राज्यं भीज्यं स्वाराज्यं वैराज्यं पारमेष्ठ्यं राज्यं
माहाराज्यमाधिपत्यमहं समंतपर्याया एकराळिति स न
विचिक्तिस्तेस ब्रूयात्स ह श्रद्धया यां च रात्रीमजायेऽहं यां च मेतास्मि तदुभयमंतरेणेष्टापूर्तं मे लोकं सुकृतमायुः प्रजा
वृंजीथा यदि ते दुद्धोयामिति ॥ १५॥